

ภาพลักษณ์และตัวตนของ “เกย์” ในพื้นที่ไซเบอร์ Images and Identities of “Gay” in Cyber Space

เนติ สุนทราราวาวิทย์¹

Nayti Soontravaravit

เก็ดถาว บุญปรากฏ²

Kettawa Boonprakarn

พรทิพา บรรทมสินธุ์³

Porntipa Banthomsin

Abstract

This article examines gay image, identity and negotiation in cyberspace. The results of the study revealed that in cyberspace the meanings or discourse of male same sex lovers were associated with immorality because some gay males who identify themselves as “gay” through chatting on Instant Messenger (IM) or through making announcements pornographically in front of the Camfrog room or focusing on finding sexual partners or activities. Nevertheless, some gay males try to negotiate with this main discourse by building the meanings of “gay” and identifying themselves as “gay” through some cyberspaces such as Gay Thai Esan Plaza without focusing on immorality, pornographic shows, or finding sexual partners. They use the gay space in Camfrog to chat in order to ease their loneliness and do not put emphasis on looking for sexual activities. They also identify themselves creatively by expressing their ideas about politics and culture in addition to listening to DJs in Camfrog gay males rooms or playing games to release stress. These methods are ways to fight and negotiate with the main discourse by squeezing themselves into the main discourse authority area and build new meanings or new identities. This is to build the identity of good gays with morality.

¹นักวิชาการอุดมศึกษา งานวิจัยสถาบัน กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
Educator of Institutional Research, Planning Division, Office of the President, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus.

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
Assistant Professor, Ph.D., Department of Education of Foundation, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Hat Yai Campus.

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Assistant Professor, Ph.D., Department of Philosophy and Religion, Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University.

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการศึกษาภาพลักษณ์และตัวตนกับการต่อรองของ “เกย์” ในพื้นที่ไซเบอร์ ผลการศึกษาพบว่า ในพื้นที่ไซเบอร์ ได้แก่ แคมป์รักชายรักชาย มักถูกสร้างความหมายหรือสร้างวาทกรรมว่าเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรม เนื่องจากมีเกย์ส่วนหนึ่งที่แสดงตัวตน “เกย์” ผ่านการสนทนาด้วยการโอเอเอ็มหรือการประกาศข้อความน่าท้องในพื้นที่แคมป์รักชายรักชายส่อไปในทางลามกอนาจารหรือมุ่งหาคู่เพื่อมีเพศสัมพันธ์เป็นหลัก แต่แท้ที่จริงมีเกย์จำนวนหนึ่งที่พยายามต่อรองกับวาทกรรมหลักนี้ด้วยการสร้างความหมายและการแสดงตัวตน “เกย์” ผ่านพื้นที่ไซเบอร์บางแห่ง ได้แก่ ห้องเกย์ไทยอีสานพลางา โดยไม่เน้นในเรื่องเสื่อมศีลธรรม โชร้ลามกอนาจาร หรือหาคู่อน เช่น การใช้พื้นที่แคมป์รักของเกย์เพื่อหาเพื่อนสนทนาคลายเหงาโดยไม่เน้นเรื่องเพศสัมพันธ์หรือโชร้ลามกอนาจาร อีกทั้งการแสดงตัวตนที่สร้างสรรค์โดยการแสดงทระนนะในทางการเมืองและวัฒนธรรม ตลอดจนการพึงการดำเนินรายการของดีใจในห้องชายรักชายในแคมป์รักหรือเล่นเกมสเพื่อผ่อนคลายความเครียด ซึ่งวิธีการเหล่านี้เป็นการต่อสู้ต่อรองกับวาทกรรมหลักด้วยการเบียดแทรกเข้าไปในพื้นที่อำนาจวาทกรรมหลักและสร้างความหมายหรือตัวตนใหม่ นั่นคือ การสร้างตัวตนเกย์ที่ดี มีศีลธรรม

บทนำ

พื้นที่ทางสังคมบนโลกแห่งความเป็นจริงบางพื้นที่ เป็นพื้นที่ที่เกย์มีความสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มคนอื่นในสังคมซึ่งมีอำนาจของวาทกรรมหลักเรื่องเพศ คือ รักต่างเพศที่กดทับ ปิดกั้นให้วาทกรรมรักเพศเดียวกันกลายเป็นชายขอบและเป็นอื่นในสังคมเกย์ซึ่งเป็นคนชายขอบและเป็นคนอื่นในเรื่องเพศจึงถูกกดทับจากอำนาจวาทกรรมแห่งชายหญิงแท้ทำให้เกิดความรู้สึกด้อยค่า แปรลกแยก หรือถูกรังเกียจจากผู้อื่น ดังนั้นพวกเขาจึงมีการต่อสู้ ต่อรอง ช่วงชิงอำนาจ หรือสร้างความหมายต่อพื้นที่เหล่านั้น โดยอาจใช้กลวิธีต่างๆ เช่น การเปลี่ยนพื้นที่สาธารณะให้กลับกลายเป็นพื้นที่เฉพาะหรือพื้นที่พิเศษสำหรับกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ ชวน่าเกย์ บาร์เกย์ อันเป็นพื้นที่ที่เกย์สามารถปลดปล่อยหรือเผยโฉมตัวตน “เกย์” ที่ไม่สามารถแสดงออกได้ในพื้นที่ทางสังคมบางพื้นที่ โดยที่เกย์ไม่รู้สึกว่าตน “ผิดปกติ” ตามบรรทัดฐานทางสังคม นอกจากนี้เกย์ยังสามารถเผยแพร่หรือปลดปล่อยตัวตน “เกย์” ในพื้นที่เสมือนจริงที่เรียกว่า “พื้นที่ไซเบอร์” หรือ “พื้นที่อินเทอร์เน็ต” ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษ คือสามารถเชื่อมโยงคนทั่วโลกให้มาอยู่ในที่เดียวกันได้ เป็นพื้นที่ที่อยู่เหนือขอบเขตของเวลาและพื้นที่แห่งความเป็นจริง โดยเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของประชาชนทั่วไป (มาลี สิทธิเกรียงไกร, 2546, น. 124) พื้นที่ในจินตนาการนี้ทำให้ผู้ใช้สามารถปลดปล่อยตัวตนหรืออัตลักษณ์บางอย่างที่บุคคลผู้นั้นปกปิดหรือไม่สามารถแสดงออกในพื้นที่ทางสังคมบางพื้นที่ได้ กลุ่ม “เกย์” ก็เป็นอีกกลุ่มคนหนึ่งที่เข้ามาใช้พื้นที่แห่งนี้เพื่อแสดงตัวตนหรือเผยแพร่ “เกย์” ด้วยการเข้าไปชมสิ่งต่างๆ เช่น รูปภาพ ข้อความโพสต์ หรือสนทนากับบุคคลอื่นผ่านพื้นที่ไซเบอร์ ได้แก่ แคมป์รักชายรักชาย ซึ่งในโลกแห่งความเป็นจริงพวกเขา

ไม่สามารถแสดงตัวตนเหล่านั้นออกมาได้ ผู้ที่เข้ามาใช้พื้นที่ไซเบอร์บางส่วนมองว่าเกย์ไม่มีจริยธรรม เสื่อมศีลธรรม เช่น ห้องเกย์แบบบอย หรือห้อง 18+ ในแคมพรีก โดยมองว่าพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ที่เกย์เข้ามาเพื่อโพรฟิตก่อนอาจารย์หรือหาคู่ เพื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นหลัก แต่ในความเป็นจริงแล้ว เกย์จำนวนไม่น้อยไม่ได้แสดงพฤติกรรมอย่างที่หลายคนเข้าใจ โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องตัวตน พื้นที่ และความสัมพันธ์เชิงอำนาจของมิเชล ฟูโก เป็นกรอบในการวิเคราะห์ถึงการสร้างนิยามความหมายและการแสดงตัวตนของเกย์บนพื้นที่ทางสังคมต่างๆ ในพื้นที่ไซเบอร์ อันจะนำไปสู่การสร้างวาทกรรมหลักเรื่องเพศในสังคมที่ทำให้พื้นที่เหล่านี้กลายเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรม จนทำให้เกย์ต้องตอรองหรือสร้างความหมายให้พื้นที่และตัวตนขึ้นมาใหม่ เพื่อต่อต้านกับอำนาจของวาทกรรมหลักเหล่านั้น อีกทั้งใช้แนวคิดเรื่องการตอรองของมิเชล เดอ เซร์โต นำไปใช้วิเคราะห์ถึงการตอรองของเกย์กับอำนาจของวาทกรรมหลักในเรื่องเพศ

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามขึ้นมาว่า เกย์มีการสร้างหรือแสดงภาพลักษณ์ ความหมาย ตัวตน และการตอรองในพื้นที่ไซเบอร์อย่างไร อันนำไปสู่ความเข้าใจถึงตัวตนของเกย์ในอีกแง่มุมหนึ่งเพื่อให้สังคมได้เปิดพื้นที่และมุมมองที่มีต่อเกย์โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

คำถามวิจัย

เกย์ถูกสร้างภาพลักษณ์ ถูกสร้างตัวตน และตอรองอย่างไร ในพื้นที่ไซเบอร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาภาพลักษณ์และตัวตนกับการตอรองของ “เกย์” ในพื้นที่ไซเบอร์

วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ เกย์จำนวน 8 คน แบ่งเป็นเกย์ที่ท่องเที่ยวโลกไซเบอร์สัปดาห์ละ 3-5 ครั้ง และใช้เวลาไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ซึ่งมีพื้นที่ทางสังคมอยู่ในเมืองหาดใหญ่จำนวน 5 คน และเกย์ที่มีความสัมพันธ์กับผู้วิจัยในโลกอินเทอร์เน็ตเท่านั้น จำนวน 3 คน ในช่วงวัน เวลาที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ วันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์และวันหยุดราชการ ช่วงเวลาประมาณ 22.00-04.00 น. ส่วนผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เพื่อน ญาติพี่น้องของเกย์ที่ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตทั้งแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

พื้นที่แคมพรีอกของชายรักชายเป็นพื้นที่สาธารณะที่ถูกสร้างความหมายให้กลายเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่เฉพาะของชายรักเพศเดียวกันดังจะสังเกตได้จากชื่อห้องที่มีคำว่า “เกย์” อันเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นพื้นที่สำหรับชายรักเพศเดียวกันเข้ามาท่องเที่ยวในโลกเว็บแคมนี้และถูกสร้างวาทกรรมว่าเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรม (แฉร้านเน็ตให้ลูกค้าเล่นเสียวแคมพรีอก, 2552, น. 1) เนื่องจากเกย์จำนวนหนึ่งมีการโหวตลามกอนาจารและการมุงหาคู่นอนในห้องเกย์ 18+ จนทำให้รัฐที่มีอำนาจควบคุมเหนือประชาชนต้องสั่งปิดพื้นที่แห่งนี้ แต่กลุ่มเกย์ก็มีการต่อสู้ ต่อรองกับอำนาจนี้ด้วยการแสดงตัวตนเกย์ที่ดีไม่ส่อไปในเรื่องเพศและโหวตลามกอนาจาร อีกทั้งมีการเปิดห้องสำหรับกลุ่มชายรักชายขึ้นมาใหม่ในห้องทั่วไป โดยมีกฎกติกาว่า ห้ามโหวตลามกอนาจาร ห้ามใช้คำหยาบหรือห้ามมีการเชียร์จากดีเจ ตัวอย่างห้องที่ผู้วิจัยเข้าไปศึกษาในห้องทั่วไปของชายรักชายในแคมพรีอกมี 2 ห้อง ได้แก่ ห้องเกย์แบบบอยและห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่า ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนี้

ภายในห้องเกย์แบบบอยจะมีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นส่วนต่างๆ ได้แก่ หน้าต่างที่แสดงภาพของผู้เล่นแคมพรีอกจากกล้อง หน้าต่างที่แสดงภาพของคู่สนทนาหรือผู้เล่นแคมพรีอกคนอื่นซึ่งผู้เล่นแคมพรีอกคนนั้นต้องการส่อง อีกทั้งผู้เล่นแคมพรีอกสามารถสนทนากับผู้ที่ถูกส่องได้คล้ายกับการสนทนาผ่านโปรแกรมเอ็มเอสเอ็น เมสเซนเจอร์ เพียงเลือกที่ไอเอ็ม (IM) ก็สามารถสนทนากับคู่สนทนา นอกจากนี้สมาชิกแคมพรีอกในห้องเกย์แบบบอยสามารถโพสต์ข้อความที่ตนต้องการให้สมาชิกอื่นๆ ในห้องทราบผ่านพื้นที่หน้าห้อง เป็นการใช้พื้นที่ที่แคมพรีอกในการสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับสมาชิกแคมพรีอกคนอื่นๆ ผ่านประกาศหน้าห้อง ด้วยลักษณะของข้อความหน้าห้องและการไอเอ็มของเกย์ในห้องนี้จึงถูกสร้างความหมายหรือวาทกรรมหลักว่า ห้องนี้เป็นพื้นที่หนึ่งในแคมพรีอกที่เป็นพื้นที่สำหรับกลุ่มชายรักชายโหวตลามกอนาจารและเน้นในการหาคู่นอนหรือหาคู่เพื่อมีเพศสัมพันธ์เป็นหลัก แท้จริงห้องเหล่านี้มีเกย์จำนวนหนึ่งที่ต่อรองกับวาทกรรมหลัก และพยายามสร้างความหมายให้พื้นที่นี้เป็นพื้นที่ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ดังเช่นที่กล่าวมา ส่วนห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าเป็นห้องเกย์ห้องหนึ่งที่เกย์เข้ามาใช้โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคู่สัมพันธ์ทางเพศเป็นหลัก และเป็นห้องที่มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยอีสาน โดยการเปิดเพลงแนวลูกทุ่งหมอลำ เพลงไทยอีสานให้สมาชิกซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนภาคอีสานได้ฟัง พื้นที่นี้ยังชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของวัฒนธรรมระหว่างห้องเกย์แบบบอยและห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่า โดยระเบียบของห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่านี้สื่อให้เห็นว่า เป็นห้องที่ไม่ให้สมาชิกกระทำการที่ส่อไปในเรื่องของการหาคู่นอน โดยเข้มงวดกว่าห้องเกย์อื่นๆ โดยพิจารณาได้จากระเบียบวินัยของห้องที่มีข้อห้ามเกี่ยวกับการหาคู่นอนและการโหวตลามกอนาจารอย่างเข้มงวด แสดงให้เห็นว่า ห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีการต่อรองด้วยการสร้างความหมายที่ดีให้กับแคมพรีอก

การปรากฏตัวตนบนพื้นที่เกย์สองเกย์ : ในฐานะพื้นที่สร้างสหายและผ่อนคลายความเครียดในแคมพรีอกผู้วิจัยจำแนกการแสดงตัวตนและการต่อรองของ “เกย์” ในพื้นที่

แคมพรีออกออกเป็นสองห้อง ได้แก่ ห้องเกย์แบบบอยและห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่า มีรายละเอียดดังนี้

1. ตัวตนและการต่อรองในห้องเกย์แบบบอย

เกย์ส่วนใหญ่มักเลือกเข้าไปในห้องเกย์แบบบอยซึ่งเป็นห้องเกย์อันดับหนึ่งในแคมพรีอกภายในประเทศ (ข้อมูลเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2552) เกย์ที่เล่นแคมพรีอกในห้องเกย์แบบบอยบางคนมักจะแสดงภาพตนเองโดยการโชว์เปลือยส่วนบนของร่างกาย บางคนอาจมีการโชว์ส่วนล่างของร่างกายหรือโชว์การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ดังที่พี่บีมักจะเล่นแคมพรีอกเพื่อส่องหาเกย์หาดใหญ่เป็นประจำกล่าวว่า “...ที่หาดใหญ่ไม่มีใครโชว์หรืออก ถ้าที่อื่นนะมี...” ส่วนเจ็กผู้ที่ใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ มักจะท่องโลกอินเทอร์เน็ตอยู่เป็นประจำทั้งในพื้นที่แคมพรีอกห้องเกย์ 18+ และห้องเกย์ทั่วไป ได้แก่ ห้องเกย์แบบบอย ซึ่งเขาแสดงตัวตนไม่แตกต่างกันนัก เจ็กได้เล่าให้ฟังว่า “...เนี่ยะ โชว์ด้วย โชว์ท่อนล่าง มั่นดี...ไม่อาย อายทำไมไม่เห็นหน้า ไม่เห็นต้องอายเลย...” จากคำบอกเล่าพบว่า เกย์บางคนเปิดเผยเรือนร่างที่ไม่สามารถเปิดเผยในพื้นที่สาธารณะได้บนโลกแห่งความเป็นจริง แต่ในโลกไซเบอร์นั้นพวกเขาสามารถเลือกแสดงตัวตนบางส่วนและซ่อนเร้นหรือพรางตัวตนบางส่วนได้ ในกรณีของเจ็กที่เลือกแสดงเรือนร่างช่วงล่างของร่างกายมากกว่าใบหน้า โดยให้เหตุผลว่า “...เราหน้าตาไม่ดี ไม่อยากให้เห็นหน้า...” ซึ่งบางครั้งก็อาจมีการส่องให้เห็นใบหน้าด้วยระยะเวลาลั้นๆ “...ก็มันะ บางทีก็ให้ดูแค่ครึ่งหน้า....เขาบอกว่าก็หน้าตาดีหนิ บางทีก็ให้เห็นหน้าแว็บๆ ส่องขึ้นลง...” จะเห็นว่าแม้ร่างกายของบุคคลก็สามารถเป็นพื้นที่ที่บุคคลเลือกให้เป็นพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่ส่วนตัวได้ ดังที่เจ็กเลือกให้พื้นที่ช่วงล่างของร่างกายกลายเป็นพื้นที่สาธารณะมากกว่าช่วงบนของร่างกาย โดยเฉพาะหน้าตาซึ่งกลายเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่ปิดบังอำพรางไว้ ไม่ต้องการแสดงให้เห็นบุคคลทั่วไปในแคมพรีอกเห็น อีกทั้งพื้นที่ช่วงล่างนั้นถือว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่เฉพาะที่กลุ่มชายรักเพศเดียวกันสนใจหลงใหลต้องการอยากดูชม การโชว์เรือนร่างของเจ็กนั้นจะเกิดขึ้นเฉพาะบางสถานที่เท่านั้น ได้แก่ หอพักของเพื่อน ดังที่เจ็กเล่าให้ฟังว่า “...ที่บ้านโชว์ไม่ได้ คนอยู่เต็มบ้านเลย...เล่นที่ห้องเพื่อนที่กรุงเทพฯ หอมันมีเน็ต เล่นแคมได้ มันไม่ยุ่งี่เลยเล่นโชว์เลย...” (เจ็ก, สัมภาษณ์วันที่ 17 มีนาคม 2552)

จากคำบอกเล่าของเจ็กเกี่ยวกับการเล่นแคมพรีอกของตนเองนั้นแสดงให้เห็นว่า กล้องเป็นอุปกรณ์พิเศษที่ทำให้เกย์สามารถเลือกปกปิด ซ่อนเร้นตัวตนหรือเรือนร่างบางอย่างของตนได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเปิดเผยถึงตัวตนและพื้นที่บางพื้นที่ของร่างกายได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกย์เลือกนำเสนอตัวตนหรือพื้นที่ร่างกายของตนเองที่มีลักษณะเด่น ดูดี และพยายามปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตนบางอย่างที่ตนเองคิดว่าเป็นจุดด้อย ทำให้เกิดความอวยกรู้ยาก เห็นกับคู่สนทนา แคมพรีอกจึงเป็นพื้นที่ที่คลายเหงาได้ และการโชว์พื้นที่ร่างกายที่ถือว่าเป็นพื้นที่ลามกอนาจารนั้นเป็นการสร้างวาทกรรมของสื่อมวลชนที่สร้างความหมายให้พื้นที่แห่งนี้ เป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรม แต่ทว่าความเป็นพื้นที่ “ลามกอนาจาร” หรือไม่ ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ

นั่นคือ สถานที่และเวลา หากบุคคลแสดงพื้นที่ร่างกายโดยเปลือยกายส่วนล่างในพื้นที่ส่วนตัว เช่น ที่บ้าน หอพักหรือในพื้นที่อินเทอร์เน็ต โดยไม่ส่งผลกระทบต่อใครก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของมนุษย์ผู้มีกิเลสจะพึงกระทำ แต่หากการกระทำนั้นส่งผลไม่ดีกับบุคคลอื่น เช่น ก่อให้เกิดอาชญากรรม หรือเป็นการกระทำที่บังคับจิตใจผู้อื่น ก็ถือว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม ซึ่งเกย์ที่เล่นแคมพรีอากายรักชายในพื้นที่ที่สามารถโชว์เรือนร่างได้ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่เฉพาะก็สามารถทำได้ แต่หากเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น ในร้านอินเทอร์เน็ต หรือพื้นที่สาธารณะที่มีผู้คนอยู่มากมายก็ไม่สมควรกระทำ อีกทั้งการหมกหมุ่นเรื่องเพศก็จะทำให้จิตใจวุ่นวาย ไม่ถือเป็นการพัฒนาตนเองให้ก้าวสู่ความเป็นคนที่ดีในสังคม (พีบี, สัมภาษณ์วันที่ 14 กรกฎาคม 2552 และ กุก, สัมภาษณ์วันที่ 17 สิงหาคม 2552) ดังนั้นจากทรรศนะของผู้ให้ข้อมูลและผู้วิจัยเห็นว่า การแสดงออกทางเพศเหล่านี้สามารถกระทำได้ในสถานการณ์และเวลาที่เหมาะสม ไม่มากเกินไป และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นอันถือว่าการผ่อนคลายความเครียดวิธีหนึ่งของปวงชนคนทั่วไปพึงกระทำ

การที่เกย์เลือกแสดงตัวตนที่คิดว่า เป็นจุดเด่นหรือไม่มีผลเสียกับตนเองเมื่อแสดงออกให้กับคู่สนทนารับรู้ เช่น ถ้าคิดว่าตนเองมีรูปร่างหน้าตาดี ก็จะแสดงพื้นที่ร่างกายส่วนนั้นให้ปรากฏแก่สายตาผู้อื่น เป็นการแปลงตัวตนของเกย์ในพื้นที่ไซเบอร์เพื่อความต้องการทางเพศและความต้องการความรัก การยอมรับ หรือความสนใจจากผู้อื่นเป็นสำคัญ ดังที่ดาวินท์ ลวส์ดีเลวี (2545, น. 64-153) กล่าวถึงแรงจูงใจที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงตัวตนอันเกิดจากความต้องการชนิดต่างๆ แบ่งเป็นความต้องการทางกาย เช่น ความต้องการเรื่องเพศ และความต้องการทางใจ ได้แก่ ความต้องการอำนาจ ความรัก หลีกเลี่ยงการถูกล่วงโทษ ฯลฯ ส่วนในเรื่องของการโชว์ลามกอนาจาร จากงานศึกษาของธเนศ วงศ์ยานนาวา (2551, น.55-56) กล่าวว่า เมื่อมองเรื่องเพศเป็นเรื่องทางวัฒนธรรม ก็จะก่อให้เกิดความสับสน เนื่องจากแต่ละพื้นที่ สถานการณ์ และเวลาที่แตกต่างกัน ย่อมมีการให้ความหมายเรื่องเพศที่แตกต่างกัน เช่น ศาสนาคริสต์มองเรื่องของการกามกิจเป็นเรื่องของการสืบทอดพันธุ์มากกว่าเป็นเรื่องของความเพลิดเพลิน แต่ในทางชีววิทยากลับมองเรื่องเพศว่าเป็นทั้งเรื่องของการสืบทอดพันธุ์และเรื่องของความเพลิดเพลิน เพศในฐานะกลไกของศีลธรรมอันเป็นหัวใจสำคัญของรัฐประชาชาติที่ถูกกำหนดและถูกใช้เป็นตัวชี้วัดทางวัฒนธรรมเป็นเกณฑ์ เพราะถูกควบคุมตามที่องค์กรทางสังคมและรัฐประชาชาติต้องการให้เป็น และแม้ว่าเรื่องเพศจะเป็นเรื่องที่ถูกรังสรรค์ความหมายขึ้นมาจากสังคมว่าเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด หากแต่ถกในประเด็นทางจริยธรรมนั้นไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวขึ้นกับบริบทของสังคม และเมื่อตั้งคำถามว่า สิ่งใดคือสิ่งลามกอนาจาร การเปลือยกายในพื้นที่สาธารณะหรือคือสิ่งลามกอนาจาร ถ้าเป็นเช่นนั้นภาพคนเปลือยกายที่ปรากฏในพื้นที่ไซเบอร์อันเป็นพื้นที่สาธารณะที่กลบกลายไปเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่เฉพาะกลุ่มนั้นจะเป็นสิ่งลามกอนาจารหรือไม่ เนื่องจากพื้นที่เหล่านี้ผู้ใช้จะต้องกรอกรหัสผ่านก่อน ซึ่งเสมือนว่าได้เข้าไปสู่พื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่เฉพาะกลุ่ม เช่น ห้องนอน ห้องอาบน้ำรวม ซึ่งหากการกระทำเหล่านี้

ผิดจริง การอานนํ้ารวมของเหล่าทหารก็ถือเป็นความผิด และการร่วมเพศในห้องนอนของชายหญิงก็เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายด้วยเช่นกัน แต่หากสิ่งที่กล่าวมานี้ไม่ถือว่าเป็นผิด การโชว์เรือนร่างในพื้นที่ไซเบอร์ที่เป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่สาธารณะก็ไม่ผิดเช่นกัน ดังนั้นการสร้างความหมายให้พื้นที่ไซเบอร์เหล่านี้กลายเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรมหรือโวลลามกอนาจาร แสดงให้เห็นถึงอำนาจรัฐ กฎ กติกา ระเบียบ ที่ครอบพื้นที่ไซเบอร์ให้อยู่ภายใต้อำนาจที่สร้างขึ้นมา แต่ถึงกระนั้นการแสดงภาพเปลือยกายที่นำไปสู่ความเสื่อมศีลธรรมพื้นฐาน คือ การฆ่า ปล้น ชิงทรัพย์ หลอกหลวง หรือแสดงออกผิดกาลเทศะ เช่น กระทำในร้านอินเทอร์เน็ต หรือพื้นที่สาธารณะอย่างโจ่งแจ้ง ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นย่อมถือเป็นเรื่องผิด เพราะฉะนั้นหากการโชว์เรือนร่างของเกย์ในพื้นที่ไซเบอร์ที่ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นก็ย่อมไม่ถือว่าเป็นสิ่งลามกอนาจารหรือเสื่อมศีลธรรม

นอกจากเกย์จะโชว์เรือนร่างที่เป็นจุดเด่นของตนเองแล้ว เกย์ส่วนใหญ่มักจะสนใจส่องหาบุคคลที่มีรูปร่างหน้าตาดี ที่สำคัญคือมีความเป็นแมนหรือชายชาตรี กล่าวคือเป็นภาพผู้ชายที่ไม่แสดงออกสาว (แสดงลักษณะของความเป็นหญิง) และมีรูปร่างหน้าตาที่คมเข้มหรือชาวเนี่ยน สิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากอิทธิพลของวาทกรรมเกย์ตะวันตกที่เกย์สนใจ ผู้ชายที่มีรูปร่างหน้าตาดี คือมีกล้ามเนื้อได้สัดส่วนสวยงามเหมือนกับนายแบบบนปกนิตยสาร

แม้ว่าจะมีเกย์จำนวนหนึ่งเน้นแสดงตัวตนเรื่องเพศในแคมพรีอ็อก แต่มีเกย์จำนวนไม่น้อยที่แสดงตัวตนเกย์ที่สร้างสรรค์ผ่านโลกแคมพรีอ็อก โดยการใช้พื้นที่แห่งนี้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น หาเพื่อนสนทนา หรือผ่อนคลายความตึงเครียด ซึ่งมุ่ยเป็นเกย์หนุ่มวัย 22 ปี ที่กำลังเรียนและใช้ชีวิตอยู่ในหาดใหญ่ โดยทำความรู้จักกับผู้อื่นด้วยการโอเอ็มผ่านแคมพรีอ็อกห้องเกย์แบดบอย เขาเล่นแคมพรีอ็อกชายรักชายบ่อยครั้ง แต่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาคู่สัมพันธ์ทางเพศหรือคู่รักเป็นสำคัญ ดังที่มุ่ยกล่าวว่า “...หาแฟนเป็นไม่ได้ หาเซก (เซ็กส์) ก็ยังรู้ตัวว่ามีค่า หาเพื่อนดีทีสุด...” จากคำกล่าวนี้สะท้อนความรู้สึกถึงตัวตนของผู้ที่มีความคิดความอ่านอยู่พอสมควร มุ่ยให้ทรรศนะเกี่ยวกับห้องแคมพรีอ็อก 18+ ว่า “...เคยเล่นคับ...มีแต่โชว์ ตรงนั้น เค้าแต่เซก (มีแต่เซ็กส์)...ไม่เคยโชว์...มีการศึกษา...ถ้าเรียนแล้ว ทำได้แค่นี้ อย่าเรียนให้เปลืองเนื้อที่สมองเลย...ทำดีไม่จำเป็นต้องได้โล่ ได้รู้ว่าตัวเองทำอาราย (อะไร) ก็พอใจแล้ว ลำหรับผม...” (มุ่ย, สัมภาษณ์วันที่ 7 สิงหาคม 2552)

จากทรรศนะนี้สะท้อนให้เห็นว่าชายหนุ่มผู้นี้เลือกใช้พื้นที่ที่สังคมมองว่าเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรมให้กลายเป็นพื้นที่ที่มีประโยชน์ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนกับบุคคลอื่น อีกทั้งเป็นการเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ที่ดูเหมือนจะเป็นพื้นที่ที่ไร้ประโยชน์ ไร้สาระ ดังเช่น แคมพรีอ็อก ที่สังคมสร้างความหมายว่าเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรม แต่มุ่ยกลับใช้ประโยชน์จากพื้นที่แห่งนี้ในการเรียนรู้โลกกว้างที่นอกเหนือจากตำราเรียนโดยที่ตนเองไม่ได้หลงไปกับสิ่งยั่วเยาเหล่านั้น แสดงให้เห็นถึงการใช้อยู่อำนาจในการพิจารณาสิ่งต่างๆ รอบตัว แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเสื่อมศีลธรรมได้ง่าย แต่หากเลือกใช้ก็ก่อประโยชน์ได้ อย่างน้อยก็เป็นพื้นที่ระบายความเครียดหรือสร้างความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนกับกลุ่มที่มีรสนิยมทางเพศแบบเดียวกัน

อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึง การต่อรองของมุ่ยกับวาทกรรมเกย์ “ไม่ดี” ด้วยการแสดงตัวตนของเกย์ “ที่ดี” ผ่านพื้นที่แคมพรีอ็อก

สิ่งที่ช่วยเพิ่มมรรถรสให้การเล่นแคมพรีอ็อกมีสีสันมากยิ่งขึ้นก็คือ การดำเนินรายการของดีเจผู้ทำหน้าที่กล่าวดำเนินรายการและเปิดเพลงให้สมาชิกแคมพรีอ็อกฟัง ซึ่งจากการฟังถ้อยคำของดีเจห้อง 18+ กับดีเจในห้องทั่วไปนั้นมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ดีเจของห้อง 18+ นั้นจะใช้คำพูดลามกอนาจารและหยาบคายมากกว่าดีเจในห้องทั่วไป อีกทั้งมีการเชียร์ที่ส่อไปทางลามกอนาจาร ซึ่งเกย์บางคนอาจใช้แคมพรีอ็อกเป็นพื้นที่ระบายความตึงเครียดจากการทำงานหรือการใช้ชีวิตประจำวันในอีกรูปแบบหนึ่ง โดยการฟังเพลงจากแคมพรีอ็อก ซึ่งมักจะเปิดเพลงหลากหลายรูปแบบทั้งเพลงไทยและสากล ดังที่พีบีก็กล่าวว่า “...ที่ชอบฟังเพลงในแคมพรีอ็อก เพราะมาก มันส์มาก...” และแสดงถึงความรู้สึกว่าแคมพรีอ็อกเป็นพื้นที่คลายเครียดสำหรับตนได้โดยกล่าวว่า “...อยากไหลตแคมพรีอ็อกไว้ที่บ้านจะได้ฟังดีเจพูด ตลกมาก...” (พีบี, สัมภาษณ์วันที่ 28 กรกฎาคม 2552)

ดีเจเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างสีสันให้กับห้องเกย์แบบดบอย มีอยู่หลายคนซึ่งทำหน้าที่ดำเนินรายการ แต่ละคนมีบุคลิก สิลการพูดจาที่แตกต่างกัน แต่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีลักษณะท่าทาง กริยาภายนอกเหมือนกับผู้ชายทั่วไปในสังคม คือไว้ผมสั้น ไม่แต่งหน้า ไม่แต่งตัวเป็นผู้หญิง ทว่าผู้วิจัยได้ฟังน้ำเสียงสำเนียงการพูดแล้วทำให้นึกถึงเสียงของกะเทย¹ ที่มีลีลาการพูดอันเร้าใจและใช้คำศัพท์ที่ผู้ชายทั่วไปไม่ใช้ในการพูด มีลักษณะคล้ายกับนักแสดงตลกในทีวีที่แสดงท่าทางและการพูดจาแบบกะเทยด้วยการพูดจิบปากจิบคอ บีบเสียงให้เล็กลง อีกทั้งบางครั้งก็เผยโฉมตัวตนสาวออกมาด้วยการเดินร่าไปตามจังหวะเพลงที่เราใจ โดยแสดงท่าทางต่างๆ รวากับเป็นนักแสดงหรือนักเต้นสาว ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้สึกผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยเสียงเพลง ลีลาการเดินและการพูดของดีเจ แต่ทว่าดีเจบางคนมักจะใช้วาทะที่หยาบคายดำเนินรายการ โดยใช้คำศัพท์และน้ำเสียงในการพูดที่เสียงดัง ห้วน กระแทกแตกตั้นกับสมาชิกในห้องบางคน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยฟังแล้วสะท้อนอารมณ์หากผู้วิจัยเป็นสมาชิกที่ถูกว่ากล่าวด้วยน้ำเสียงและถ้อยคำเช่นนั้น

หากมองในภาพรวมในการดำเนินรายการของดีเจก็ยังถือว่า เหล่าดีเจในแคมพรีอ็อกได้สร้างความสรรหาให้กับสมาชิกในห้องเกย์แบบดบอยมากกว่าที่จะทำลายบรรยากาศให้เสียไป โดยดีเจมักจะอ่านข้อความที่โพสต์ในห้องกลางแล้วกล่าวดำเนินรายการโต้ตอบด้วยคำพูด ตอบกลับข้อความโพสต์ของสมาชิกที่โพสต์ขึ้นหน้าห้องคล้ายกับพิธีกรในทีวีที่อ่านข้อความในจดหมายจากท่านผู้ชมทางบ้านที่ส่งมายังรายการ โดยพิธีกรทำหน้าที่คล้ายกันกับดีเจที่มีหน้าที่ดำเนินรายการตอบจดหมาย วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นหยอกล้อกับข้อความในจดหมายนั้น ซึ่งบางครั้งก็สร้างความสนุกสนานเฮฮาให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ ดังที่เบคกล่าวขึ้นชมการดำเนินรายการของดีเจคนหนึ่งว่า “...ดีเจนี้ตลกมาก พูดที่นี้พีช่าจะตาย...” (เบค, สัมภาษณ์วันที่ 11 กรกฎาคม 2552)

¹ เกย์ที่แสดงลักษณะของความเป็นหญิง

ตัวอย่างการดำเนินรายการของดีเจ ได้แก่ ข้อความที่โพสต์ว่า “...มีคนจริงใจในแคมป์ร็อกไหม...” ดีเจกล่าวตอบไปว่า “...คนจริงใจในแคมป์ร็อกมีไหม ตอบได้คำเดียวว่าไม่มี ยกเว้นฉันคนเดียว...” แล้วกล่าวต่อด้วยน้ำเสียงที่คล้ายกับการพูดจิบปากจิบคอว่า “...แคร์ไหม...อย่าได้แคร์แอรรร...” ด้วยลีลาการพูดเช่นนี้ทำให้ผู้ฟังรู้สึกสนุกสนานและผ่อนคลายความตึงเครียดได้ สำหรับการเล่นเกมสในแคมป์ร็อกก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เข้ามาเล่นผ่อนคลายความตึงเครียดด้วย ซึ่งเกมส์ที่ยุสเซอร์นิยมเล่น คือ เกมส์ทายตัวเลข ยูสเซอร์ใดที่ตอบได้เร็วที่สุดจะได้คะแนนเป็นการตอบแทน ซึ่งคะแนนนั้นมิได้เก็บสะสมในแต่ละห้องของพื้นที่แคมป์ร็อก ทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นแคมป์ร็อกมากขึ้น ดังที่แชร์กล่าวถึงการเล่นเกมสของตนในพื้นที่แคมป์ร็อกว่า “...เนี่ยะ แชร์เล่นเกมสบวกเลขนะ พอดตอบไปแล้วตอบเป็นคนแรก ดีเจเฉยๆ ก็ถูก ทำไมแชร์ไม่ได้คะแนนไม่รู้...แต่ก็ชอบเล่น เฟลินดี มีให้สะสมคะแนนด้วย...” (แชร์, สัมภาษณ์วันที่ 11 กรกฎาคม 2552)

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าพื้นที่แคมป์ร็อกไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่ที่ใช้ในการหาคู่เพื่อมีเพศสัมพันธ์หรือการโหลวลามกอนาจาร (รณภูมิ สามัคคีคารมย์, 2551, น. 230-239) เท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่สำหรับผ่อนคลายความตึงเครียดอีกด้วย

นอกจากนี้ห้องเกย์แบบบอยในแคมป์ร็อกยังเป็นพื้นที่แสดงและแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอีกด้วย ตัวอย่างเช่น วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2552 ดีเจได้กล่าวดำเนินรายการว่า “...วันนี้เป็นวันพ่อ ขอให้ในหลวงของเราทรงพระเจริญ...ใครรักในหลวง ขอให้พิมพ์คำว่า ทรงพระเจริญ นะคะ...” จากนั้นข้อความคำว่า “ทรงพระเจริญ” แสดงขึ้นบนหน้าห้อง ของห้องเกย์แบบบอยจำนวนมาก (พีตา, สัมภาษณ์วันที่ 21 กรกฎาคม 2552) แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของคนไทยที่แสดงความจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ แม้แต่ในพื้นที่แคมป์ร็อกชายรักชายที่ถูกสร้างความหมายว่าเป็นพื้นที่เสื่อมศีลธรรมและพื้นที่ส่อไปในเรื่องเพศเป็นสำคัญ ซึ่งในความเป็นจริงกลายเป็นพื้นที่ที่แสดงออกในทางวัฒนธรรมอีกด้วย

2. ห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่า: เพยตัวตน “เกย์” ที่ไม่เน้นเรื่องเพศ

สำหรับการแสดงตัวตนของเกย์ในห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าในแคมป์ร็อกนั้น เกย์ส่วนใหญ่ไม่แสดงตัวตนที่เน้นหาคู่นอนหรือโหลวลามกอนาจาร แต่มีการแสดงตัวตนที่แตกต่างจากเกย์อื่นในพื้นที่แคมป์ร็อกที่สังคมให้ความหมายโดยทั่วไป ดังเช่น ตัวตนของเดอร์และเบียร์ ที่มักจะกล่าวแสดงการต่อต้านตัวตนเกย์ที่ส่อไปในทางลามกอนาจารหรือหาคู่นอน “...เราไม่ได้เข้ามาเล่น (อินเทอร์เน็ต) เพื่อหาเรื่องนั้น (เพศสัมพันธ์)...” (เดอร์, สัมภาษณ์วันที่ 18 กันยายน 2552) “...อยากหาเพื่อนคุยอะ...ไม่ได้เข้ามาหาคู่จริงๆ...” (เบียร์, สัมภาษณ์วันที่ 18 ธันวาคม 2552) และพวกเขากลับแสดงตัวตนอื่นที่สื่อให้เห็นถึงความมีศีลธรรม ดังนี้

เดอร์ เป็นตัวแทนของเกย์ที่เข้าไปท่องเที่ยวโลกแคมป์ร็อกอยู่เป็นประจำโดยไม่มีวัตถุประสงค์เน้นในเรื่องเพศและลามกอนาจาร อีกทั้งมีตัวตนที่เป็นลักษณะเด่น อันแตกต่าง

จากเกย์ที่ผู้วิจัยสนทนาผ่านทางพื้นที่แคมพรีอกโดยทั่วไป คือ ตัวตนของคนไม่มีเงินแต่กลับเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม ซึ่งเวลาว่างของเตอร์ คือ เข้าร้านอินเทอร์เน็ต จนได้รู้จักกับแคมพรีอกที่เป็นเพื่อนคลายเหงาโดยคำแนะนำจากเพื่อน เพราะความเครียดและความเหงาทำให้เขาก้าวสู่โลกไซเบอร์บ่อยครั้ง โดยเตอร์กล่าวถึงความรู้สึกที่เข้ามาเล่นแคมพรีอกว่า

“...ก็ตินะ คลายเครียดดี...เครียด ไม่มีตังค์จ่ายค่าห้อง เลยมาร้าน (อินเทอร์เน็ต) ร้านที่ข้างๆๆ หอ...รอแม่อยู่ครับ (หาเงิน) ผมก็ต้องทำงานพิเศษทำ แต่ช่วงนี้ไม่มีงานครับ ก็เลยไม่มีตังค์...ผมเป็นแดนเซอร์ด้วย ช่วงนี้ไม่มีงานครับ...บางทีผมรู้จักหาคนเลี้ยงผมนะ แต่ก็ได้แต่คิด แต่ไม่กล้าทำ...เพราะผมว่าคนที่ไหนจะมาเลี้ยงคนที่ไม่มีอะไรที่ต้องการให้ได้...อยากมีอยู่ (คนเลี้ยง) เพราะผมไม่อยากให้แม่ผมลำบากกับผมมากเกินไป...” (เตอร์, 2552 : จากการสนทนาห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าในแคมพรีอก)

จากคำกล่าวของเตอร์สะท้อนให้เห็นถึงคุณธรรมหลายอย่างที่มีอยู่ในตัวเขา แม้ว่าเตอร์จะไม่มีเงินมากมายหรือมีระดับการศึกษาที่สูงส่ง กล่าวคือ ตอร์หาวิธีการคลายเครียดที่ดีโดยการสนทนาผ่านแคมพรีอกและเลือกห้องที่สุภาพ ไม่สื่อไปในทางลามกอนาจาร เป็นทั้งการได้สร้างสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่และระบายความเครียดไปพร้อมกัน นับเป็นวิธีที่สร้างสรรค์กว่าวิธีที่บุคคลอื่นอีกหลายคนระบายความเครียดด้วยวิธีที่ไม่สร้างสรรค์ เช่น ดินยาเสพติด หรือฆ่าตัวตาย นอกจากนี้เขายังแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกขัดแย้งระหว่างความถูกต้องในการหาเงินกับความกตัญญูที่เขาต้องหาคนเลี้ยงดูแต่ก็ทำไม่ได้เพราะคิดว่าไม่มีใครที่จะให้สิ่งใดโดยไม่หวังผลตอบแทน แต่ด้วยความกตัญญูที่ไม่ต้องการให้แม่ลำบากต้องส่งเงินมาให้ตนเองใช้ จึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจ อีกทั้งยังต้องการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป แม้จะรู้ว่าตนเองเรียนไม่เก่ง แต่ก็มีคามมุ่งมั่น ใฝ่ที่จะเรียนต่อ เหตุผลหนึ่งก็คือ ฝังใจกับเรื่องที่แม่ถูกโกงเรื่องที่ดินทำให้เตอร์ทะเยอทะยานต้องการเรียนต่อให้สูงยิ่งขึ้น นับว่าเป็นคนที่มีความกตัญญูต่อแม่ผู้ให้กำเนิด

ส่วนเบียร์หนุ่มอีสานวัย 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคอีสาน คณะนิเทศศาสตร์ เป็นผู้ที่เล่นในห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งไม่ได้ใช้พื้นที่แห่งนี้ในการแสดงออกเรื่องทางเพศหรือโชว์ลามกอนาจาร แต่กลับแสดงตัวตนของความเป็นอีสานด้วยการแสดงทหรคนะในเรื่องวัฒนธรรมอีสานผ่านการนำเสนอสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเขากล่าวว่า

“...ขอนแก่นมีที่เที่ยวเยอะนะคับ...หมู่บ้านงูจงอางของบ้านโคกสง่า...

มีการแสดงขมวดยคนกับงู...บึงแก่น (บึงแก่นนคร) เหมือนสวนสาธารณะไว้คลายเครียด...ประเพณีก็มีงานไหมงานประจำปีอะคับ เป็นงานประจำปีของขอนแก่น มีการโชว์ผ้าไหม แสดงวิธีการทอ...แต่มันผ่านไปแล้ว...สงกรานต์ที่นั่นก็สนุกนะคับ...คนเยอะเลย..เล่นกันไม่รุนแรงแบบที่อื่น...เอาน้ำแข็งก้อนสี่เหลี่ยม

แช่น้ำดับ มันจะเย็นๆ หน่อย...” (เบียร์, 2552 : จากการสนทนาห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าในแคมพรีอก)

จากคำกล่าวนี้นี้แสดงให้เห็นถึง การสร้างความหมายของเกย์บางคนในห้องเกย์ไทยอีสานในพื้นที่แคมพรีอกที่แสดงให้เห็นว่าพื้นที่ในแคมพรีอกชายรักชายไม่จำเป็นต้องมุ่งแสวงหาเรื่องทางเพศหรือโชว์ลามกอนาจารเท่านั้น แต่เป็นพื้นที่แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม นอกจากนี้พื้นที่แห่งนี้ยังเป็นพื้นที่ที่แลกเปลี่ยนทรศนะทางการเมืองอีกด้วย ดังที่เบียร์กล่าวได้ตอบกับผู้วิจัยในประเด็นทางการเมืองว่า

“...ผมว่า ใครอยู่ฝั่งไหนก็เชื่อฝั่งนั้นคับ...ผมคิดว่า ทุกคนมีสิทธิ์พูด อยากพูดอะไรก็พูด ความจริงเป็นไงก็คงดูออก ไม่มีใครรักษาจริงจังคน... คนที่เค้าลำบาก ก็คือคนที่อดข้าว อดน้ำอยู่ชายแดน แล้วคนที่อยู่ในเมืองทำอะไรบ้างนอกจากพูด พูดแล้วก็พูด ก็คิดว่าคนอื่น ไม่ได้ตัวเอง...ผมว่า ดิว (นามสมมติของนักการเมืองคนหนึ่ง)... บารมียังไม่ถึง ถ้าเป็นจริง (นามสมมติของนักการเมืองอีกคนหนึ่ง) คงไม่เลยเกิดขนาดนี้...ที่นี้เค้ากล่าวถึงบี (นามสมมติของนักการเมืองคนหนึ่ง)...เหมือนกันหมด ที่ไหนก็พูดเหมือนกันหมด...คือคนชายชาติ... แต่ผมไม่มีอำนาจจะไปดัดสินใคร แล้วผมก็บอกไม่ได้ว่าผิดจริงไหมเพราะผมไม่รู้ว่เรื่องจริงเป็นยังไง...แต่อย่างเดียวที่ผมรู้ ก็คือ คนดีที่พยายามคุ้มครอง...” (เบียร์, 2552 : จากการสนทนาห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่าในแคมพรีอก)

จากคำกล่าวสะท้อนให้เห็นถึง การใช้พื้นที่แคมพรีอกชายรักชายของเกย์ในการแสดงทรศนะทางการเมืองที่แสดงให้เห็นว่าผู้แสดงทรศนะนั้นเป็นคนที่มีเหตุผล ไม่เชื่อบางสิ่งบางอย่างง่ายๆ เหมาะสมกับสิ่งที่กำลังศึกษานั้นคือ กำลังศึกษาในคณะนิติศาสตร์ จึงต้องมีความยุติธรรมและมีเหตุผลในการตัดสินใจ

จากปรากฏการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การแสดงตัวตนของเกย์จำนวนหนึ่งในห้องเกย์ไทยอีสานพลาซ่า แสดงให้เห็นถึงการต่อรองกับอำนาจของวาทกรรมเกย์เสื่อมศีลธรรมหรือเกย์ไม่ดี ด้วยการแสดงตัวตนเกย์ที่มีคุณธรรมและสร้างสรรค์ด้วยการนำเสนอทรศนะในเรื่องการเมืองและวัฒนธรรม โดยไม่แสดงตัวตนที่ส่อไปในเรื่องเพศ

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่แสดงทรศนะตรงกันว่า หากเกย์ใช้พื้นที่ไซเบอร์ในทางที่ถูกที่ควร ไม่เน้นใช้ในการหาคู่นอนหรือโชว์ลามกอนาจาร ก็จะทำให้สังคมเกย์มีความสงบสุขขึ้น ด้วยเหตุว่าปัจจุบันตัวตนและภาพลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทยถูกสร้างความหมายจากสังคมและหมู่เกย์ด้วยกันว่า มักจะแสดงตัวตนที่เน้นเรื่องทางเพศและทำเรื่องผิดศีลธรรม ทั้งที่เป็นคนผิดปกติดูอยู่แล้วในสังคม (เป็นวาทกรรมที่สังคมและตัวเกย์เองสร้างขึ้น) ทำให้สร้างความทุกข์ใจให้กับเกย์จำนวนไม่น้อย เนื่องจากการหาความจริงใจจากเพื่อนหรือ

คู่รักจากโลกไซเบอร์ไม่ได้ พวกเขาเหล่านั้นจึงได้แสดงตัวตนที่ดี มีศีลธรรมเพื่อต่อสู้กับ วาทกรรมหลักที่สังคมได้สร้างขึ้น ด้วยการเบียดแทรกเข้าไปในพื้นที่ของอำนาจหรือวาทกรรมหลักและสร้างตัวตนใหม่ขึ้นมา

สรุปผล

พื้นที่แคมฟร็อกในบทความนี้แบ่งออกเป็นสองห้อง ได้แก่ ห้องเกย์แบบดบอย และห้องเกย์ไทยอีสาน โดยในห้องเกย์แบบดบอย เกย์ส่วนใหญ่จะเลือกนำเสนอตัวตนที่เป็น จุดเด่นและปกปิดตัวตนที่ตนเองคิดว่าเป็นจุดด้อย อีกทั้งพยายามเลือกคู่สนทนาตามแบบฉบับของวาทกรรมเกย์ตะวันตก คือมีรูปร่างหน้าตาดี มีอายุน้อย ซึ่งบางครั้งการสนทนาอาจนำไปสู่การมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ด้วยการแสดงตัวตนเหล่านี้ จึงอาจทำให้สังคมและสื่อมวลชน สร้าง วาทกรรมเกย์เสื่อมศีลธรรมโดยเหมารวมว่า เกย์ทุกคนจะต้องมั่วในเรื่องเพศ หรือ เข้าไปใช้พื้นที่แคมฟร็อกเพื่อโชว์ลามกอนาจารหรือเน้นหาคุนอนเท่านั้น ทว่าแท้จริงในพื้นที่แห่งนี้มีเกย์ อีกมากมายที่ใช้พื้นที่แคมฟร็อกด้วยวัตถุประสงค์อื่น เช่น การแลกเปลี่ยนทรนสนะทางการเมืองและทางวัฒนธรรม หรือในเรื่องของการศึกษาที่บางครั้งอาจจะไม่ใช่การศึกษาจากในห้องเรียน แต่เป็นการเรียนรู้ประสบการณ์จากโลกภายนอก นอกจากนี้ห้องเกย์แบบดบอย ในแคมฟร็อกยังเป็นพื้นที่ที่ระบายความเครียด โดยเกย์ส่วนใหญ่จะสนใจส่องหาบุคคลที่มี รูปร่างหน้าตาดี ที่สำคัญคือ มีความเป็นแมนหรือชายชาตรี และเกย์บางคนเข้าไปเล่น แคมฟร็อกในห้องเกย์แบบดบอยเพื่อชม การดำเนินรายการของดีเจในห้องนี้เนื่องจากการ ดำเนินรายการของดีเจที่ทำให้คลายเครียดและสร้างความสนุกสนานให้กับพวกเขามากกว่า เหตุผลอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ตัวตนและภาพลักษณ์ของเกย์ในสังคมไทยมักถูกสร้างความหมาย จากสังคมและหมู่เกย์ด้วยกันว่า เกย์มักจะแสดงตัวตนที่เน้นเรื่องทางเพศและทำเรื่องผิดศีลธรรม ทำให้สร้างความทุกข์ใจให้กับเกย์จำนวนไม่น้อย เนื่องจากการหาความจริงใจจากเพื่อนหรือคู่รัก จากโลกไซเบอร์ไม่ได้ พวกเขาเหล่านั้นจึงมีการแสดงตัวตนที่ดี มีศีลธรรมเพื่อต่อสู้กับวาทกรรมหลักที่สังคมได้สร้างขึ้น ด้วยการเบียดแทรกเข้าไปในพื้นที่ของอำนาจหรือวาทกรรมหลักและ สร้างตัวตนใหม่ขึ้นมา

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากงานศึกษาครั้งนี้ พบว่า สังคมมักจะสร้างอำนาจ ความหมายว่ากลุ่มเกย์ เป็นกลุ่มที่ไม่ดี ไม่มีศีลธรรม ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความแตกต่างทางเพศของเกย์จากชายหญิงทั่วไป และมีเกย์บางคนบางกลุ่มที่แสดงภาพลักษณ์และตัวตนเกย์ส่อไปในทางที่ไม่ดี ไร้ศีลธรรมจริยธรรม โดยลึกลงไปว่ามีเกย์อีกจำนวนมากที่แสดงตัวตนที่สร้างสรรค์และทำ ประโยชน์ให้สังคม ดังนั้นสังคมจึงควรมองเกย์ว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งในสังคมเท่าเทียมกับ

ชายหญิงแท้ทั่วไป ซึ่งอาจมองพวกเขาตามความเป็นจริงโดยพิจารณาพวกเขาจากการกระทำ ไม่ใช่เรื่องเพศ หากมีเกย์บางคนบางกลุ่มแสดงตัวตนไม่ดีหรือสร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม ทุกคนทุกฝ่ายก็ควรช่วยกันป้องกัน แก้ไขพฤติกรรมเหล่านั้น เจกเช่นชายหญิงแท้ที่กระทำผิดศีลธรรมในสังคม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะศึกษาการต่อรองของเกย์ในพื้นที่อินเทอร์เน็ตที่เป็นพื้นที่สาธารณะทั่วไป เช่น ไฮไฟว์ (Hi5) หรือ เฟสบุ๊ก (Facebook)

เอกสารอ้างอิง

- ดารินทร์ สวัสดิ์เสวี. (2545). การแปลงตัวตนในห้องสนทนาบนอินเทอร์เน็ต.
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แฉะร้านเน็ตให้ลูกค้าเล่นเสียแค้นฟรี (2552): <http://www.dailynews.co.th/newstartpage/index.cfm?page=content&categoryId=38&contentId=6138>.
(วันที่สืบค้นข้อมูล : 23 กรกฎาคม 2552).
- ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2550). *ปฏิวัติบริโภคนิยม : จากสิ่งฟุ่มเฟือยมาสู่สิ่งที่จำเป็น*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.
- มาลี ลิทธิเกรียงไกร. (2546). ชุมชนออนไลน์กับการสร้างอัตลักษณ์ของผู้ติดเชื้อ: กรณีผู้ติดเชื้อเอดส์. ใน *สื่อกับมนุษยวิทยา*. (หน้า 118-147). จำรัสลักษณ์ ธนะวังน้อย (บรรณาธิการ) กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- รณภูมิ สามัคคีคารมย์ พิมพ์วัลย์ บุญมงคล และวชิรา จันทร์ทอง. (2551). แคมป์ร็อกกับเพศวิถีของวัยรุ่นชายรักชายไทย: พื้นที่ไซเบอร์ โครงสร้างอำนาจและอำนาจในตนทางเพศ. ใน *รายงานการประชุมประจำปีเพชฌัญญุติศึกษาในสังคมไทย ครั้งที่ 1 หัวข้อ: วิพากษ์องค์ความรู้และธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องเพศวิถีศึกษาในสังคมไทย*. (หน้า 230-239) ธวัชชัย พาชื่น (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์.
- Foucault, Michael. (1978). *The history of sexuality. Vol. 1: An introduction*. New York: Vintage Books
- Highmore, Ben. (2002). *Everyday Life and Cultural Theory: An Introduction*. London and New York: Routledge.

บุคลากรกรม

กึก. (17 สิงหาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
เจ็ก. (17 มีนาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
แซร์. (11 กรกฎาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
เตอร์. (18 กันยายน 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
เบค. (11 กรกฎาคม 2551). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
เบียร์. (18 ธันวาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
พีตา. (21 กรกฎาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
พีบีก. (14-28 กรกฎาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์
มุย. (7 สิงหาคม 2552). ผู้ให้สัมภาษณ์. เนติ สุทธาวรรณวิทย์ สัมภาษณ์